

चि, क मि चियाम् । इति कविकल्पदमः ॥ (चुरां-परं-हिकं-सेट् ।) क मि, चययति चायवति । स्वमते तु चययति चापयतीयपि । इति दुर्गादासः ॥

चिकित्सकः, पुं, (चिकित्सति रोगमनयतीति । क्रित् + “गुप्तिज्-किदृशः सन्” ॥१॥५ । इति स्वार्थं सन् + खुल् ।) चिकित्साकर्ता । (यथा, मनुः ॥६ ॥२८ ॥

“चिकित्सकाना सर्वेषां मिथा प्रचरता दमः” ॥ तत्पर्यायः । रोगहारी २ अगदङ्कारः ३ भिषक् ४ वैदेयः ५ । इत्यमरः ॥२ ॥६ ॥५७ ॥ तस्य लक्षणं यथा, चालक्ये ।

“आयुर्वेदहाताभ्यासः सर्वेषां प्रियदर्शनः । आर्यगौलगृहोपेत एव वैदो विद्ययते ॥”

चिकित्सा, लौ, (चिकित्सनमिति । क्रित् आधिप्रतीकारे + “गुप्तिज्-किदृशः सन्” ॥१ ॥३ ॥५ । इति स्वार्थं सन् ततः अप्रत्ययः ।) रोगप्रतीकारः । तत्पर्यायः । रुक्मित्रिक्रिया २ । इत्यमरः ॥२ ॥६ ॥५० ॥ उपचारः ३ उपचर्या ४ नियमः ५ वैदनानिदा ६ क्रिया ७ उपक्रमः ८ श्रमः ६ । इति राजनिर्वाहणः ॥ चिकित्सितम् १० प्रतीकारः ११ भिषग्भितम् १२ । इति रक्तमाला । रोगप्रतिकारः १३ । इति शब्दरक्तवली । सा चिधा यथा, वैदके ।

“आसुरी मातुषी दैवी चिकित्सा सा चिधा मता ।

सूतप्रधाना दैवी स्वात् इदमेदात्मिकासूरी । मातुषी वडुषा चेया जपहोमादिसंख्या । कलौ चाल्यवदे लोके मातुषी तत्र पूजिता ।” तस्या लक्षणं यथा,—

“याभिः क्रियाभिर्वायन्ते शरीरे धातवः समाः । सा चिकित्साविकाराणां कर्म तद्विवर्णां मतम् । या हृदैश्च शमयति नान्यं आधिं करोति च । सा क्रिया न तु या याधिं हरवन्यमुदीरयेत् ॥” चिकित्साविभ्युपदेशो यथा,— [गदः ।

“जातमात्रचिकित्सः स्वान्नोपेत्योऽप्यतया वहिश्च विवैसुल्यः स्वत्प्रयोगिविकरोत्वसौ । रोगमातृ परीक्षेत ततोऽनन्तरमौषधम् । ततः कर्म भिषक् पश्चात्त्वानपूर्वं समापरेत् । औषधं कवलं कर्तुं यो जानाति न चौषधम् । वैदेयकर्म स चेत् कुर्याद्वधमर्हति राजतः ॥

आदावनो रजा चाने प्रयतेत चिकित्सकः । भेदजनानं दिधानेत्य ततः कुर्यात् चिकित्सितम् । श्रीते श्रीतप्रतीकारसुषो चोष्णनिवारणम् । सत्वा कुर्यात् क्रियां प्राप्तां क्रियाकालं न हाप्यते ॥

अप्राप्ते वा क्रियाकालं प्राप्त वा न क्रिया कृता । क्रियाहौनातिरिक्ता च साधेवपि न विध्यति । क्रिया यासु गुणालाभे क्रियामर्था प्रयोजयेत् । पूर्वस्या शान्तवेगार्था न क्रियाशङ्करो मतः ॥” चिकित्सापलं यथा,—

“क्रिचिद्दर्शः क्रिचिक्षेत्री क्रिचिद्भूमिः क्रिचिद्यशः ।

कर्मान्भ्यासः क्रिचिच्छेति चिकित्सा नास्ति निष्कला ॥* ॥

चिकित्साज्ञानि यथा, भावप्रकाशे ।

“रोगी दूलो भिषग्द्वैर्घयामुद्यैर्यच्च सेवकः । सदौषधं चिकित्सायाभियज्ञानि बुधा जगुः ॥”

चिकित्सितं, लौ, (क्रित् + स्वर्थं सन् ततो भावेत्तः ।) चिकित्सा । इति रक्तमाला ॥ (यथा, सुश्रूते छृतस्याने २ अः । [तम् ॥]

“बीजं चिकित्सितस्यैतत् समासेन प्रकोर्त्तिपर्याया अस्य यथा, वैद्यकरवमालायाम् ।

“चिकित्सितं प्रतीकारचिकित्सा च भिषग्जितम् ॥”

चिकित्स्यते नेत्रे । करये तः । भेदजम् । अस्य पर्याया यथा, चरके चिकित्सास्याने १ अः ।

“चिकित्सितं आधिहरं पर्यं साधनमौषधम् । प्रायचित्तं प्रश्मनं प्रकृतिस्यापनं हितम् ॥

विद्याधिवेजनामानि भेषजं हितिधृतं तत् ।

यद्याधिनिर्धार्तकरं वस्यते तच्चिकित्सितम् ॥

चिकित्सितार्थं रतावान् विकाराणां यदौषधम् ॥”

यथा, भागवते ॥१ ॥५ ॥३२ ॥

“एतत् संस्तुचितं ब्रह्मस्तापत्रयचिकित्सितम् । यदीश्वरे भगवति कर्म ब्रह्मणि भावितम् ॥”

करप्रतीकारे च ॥

चिकिनः, चि, (नि नता नासिकास्यस्य । “इनच्चपित्तच्च-चिकित्सा” ॥५ ॥२ ॥३३ ॥ इति इनच्चप्रकृतेचिकादेश्च ।) चिपिटनासिकः । इति केचित् ॥

चिकिलः, पुं, (चि + वाहलकात् इलच् फ्रूक्तं ।) पङ्कः । इति हेमचन्द्रः ॥४ ॥१५६ ॥

चिकीर्षा, लौ, (कर्तुमिच्छा इति । “धातोः कर्मणः समानकर्तुमिच्छायां वा” ॥३ ॥१ ॥७ ॥

इति कृधातोः इच्छार्थकस्तन्त्रप्रवयेन चिकीर्षे । ततः “अप्रत्ययत्” ॥३ ॥३ ॥१०२ ॥ इत्यः ।

कर्तुमिच्छा । इति सुधूषोधम् । करिवार वाङ्का इति भावा । (यथा, भागवते ॥२ ॥१०२ ॥४ ॥

“हस्तौ रुद्रहृत्सास्य नाश्कर्मचिकीर्षया ॥”

चिकीर्षः, चि, (चिकीर्षतीति । कृ + सन् + “सनाशंसभित्व उः” ॥३ ॥२ ॥१६८ ॥ इति उः ।) कर्तुमिच्छुः । करणेच्छाविश्विषः । इति आकरणम् ॥

चिकुरः, पुं, (चि इत्याक्षशब्दं कुरतीति । कुर-शब्दे + “रुग्यपद्धतिं” ॥३ ॥१ ॥१३५ ॥ इति कः ।) केशः । (यथा, राजतरङ्गिण्याम् ॥४ ॥३६ ॥

“चिकुरनिवये यत् कौटिल्यं विलोचनयोच्या” ॥

संपैः । (अयं हि ऐरावतकुलजातस्य सुखस्य विता । यथा, महाभारते ॥५ ॥१०३ ॥२४ ॥

“एतस्य हि पिता नागचिकुरी नाम मातृते ॥”

न विरात् वैनेतेन पञ्चत्वसुपमादितः ॥”

यत्रंतः । पञ्चिभेदः । उवाचिष्ठेः । गृहवभुः । तरलः । इति मेदिनी ॥८ ॥१५५ ॥

चिकुरः, चि, (चि + कुर + कः ।) चपलः । स तु दोषमनिष्ठित्वं वधवन्तवादेः कर्ता । इत्यमरः ॥३ ॥१ ॥४६ ॥

चिकुरपचः, पुं, (चिकुराणां केशानां पचः समृद्धः ।) कृत्तसमृद्धः । केशसमृद्धः । इत्यमरः ॥२ ॥६ ॥४८ ॥

चिकुरपाशः, पुं, (चिकुराणां केशानां पाशः समृद्धः ।) कैशसमृद्धः । इत्यमरः ॥२ ॥६ ॥४८ ॥

चिकुरहस्तः, पुं, (चिकुराणां हस्तः समृद्धः ।) केशसमृद्धः । इत्यमरः ॥२ ॥६ ॥४८ ॥

चिकुर, पुं, (चिकुर+प्रकाशः ।) कैश्चित्प्रकाशः ।

चिक्क, क अर्ताँ । इति कविकल्पदमः ॥ (चुरां-परं-सकं-सेट् ।) कोपशः । लृतीयस्वरभ्यः ।

अर्निः पीडनम् । क, चिक्कयति शनुं शूरः । इति दुर्गादासः ॥

चिक्काः, पुं, (चिक्क इत्याक्षशब्देन कायति शब्दायते इति । चिक्क + कै + कः ।) कुच्छुन्दिः ।

इति चिकाङ्कशेषः ॥ (नि नता नासिकास्यस्येति । “इनच्चपिटचिति” ॥५ ॥२ ॥३३ ॥

इत्यस्य वार्त्ति “कप्रत्ययचिकादेश्च व वक्तव्यै” । इति कप्रत्ययो नैश्चिकादेश्च । नतनासिके, चि । इति सिङ्गान्तकौसुरी ।)

चिक्कण्यं, चि, (चिक्कते ज्ञायते इति । चित् + “चितेः कणः कच्च” । उण्डा ॥४ ॥१७६ ॥

इति कर्मणि कणः कञ्चान्तादेशः । बाहुलकादगुणः ।) निष्पत्त्वाङ्गनादि (निष्पत्त्वमस्तण्लादिगुणवद्वस्तु ।) इत्यमरः ॥२ ॥६ ॥४६ ॥ चिक्का इति भावा । (यथा, महाभारते ॥१२ ॥१८४ ॥३४ ॥

“कठिनचिक्कणः श्वस्याः पिच्छिलो चट्टुदारणः” ॥)

चिक्कणः, पुं, (चिक्कणं चिक्कघुणं विदातेष्य । अच् ।) पूर्गवचः । तत्पले लौ । इति राजनिर्वाहणः ॥

(चौषधप्राप्तस्यावस्थाविशेषो यथा, “पाकसु चिविधो मन्त्वचिक्कणः खरचिक्कणः” ॥

इति वामटे कल्पस्याने पष्ठेष्याये ॥)

चिक्कणा, लौ, (चिक्कणं मध्याना विदातेष्याः । अर्शवादिवादच् । ततदाप् ।) उत्तमा गौः । तत्पर्यायः । नैचिकी २ । इति शब्दवक्त्रिका ॥

पूरगफलम् । इति राजनिर्वाहणः ॥

चिक्कणी, लौ, (चिक्कण + गौरादिवान् ढौष ।) पूरगफलम् । इति राजनिर्वाहणः ॥

चिक्कसः, पुं, (चिक्कयति पौडयति चूर्णकारिण्मिति । चिक्क + वस्त्र ।) वयचूर्णम् । इति इमचन्द्रः ॥३ ॥६६ ॥

चिक्का, लौ, (चिक्कयति पौडयति भोक्तारमिति । चिक्क + अच् ।) पूरगफलम् । इति राजनिर्वाहणः ॥

चिङ्गंठः, पुं, (चिङ्ग इत्याक्षशब्देन अटतीति । अट गतौ + अच् । शक्तन्धादिवत् व्यलोपः ।) मत्स्यविशेषः । गर्लाचिङ्गहृषी इति मोचाचिङ्गहृषी इति च भावा । तत्पर्यायः । महाश्वलः २ ।